

بدایع السمر و وقایع السفر

۳

وجه اول اولاً همانطور که جناب جلالت مآب امجد اشرف سپهسالار اعظم دام مجدد العالی مرقوم فرموده و بهده مقرب الخاقان احمد علیخان گماشته خودشان محول داشته اند بی دغدغه و تردید خاطر بکمال و توق و اعتقاد بمواعید کریمانه ایشان سفر دارالخلافه پیش گرفته درمعیت مقربه الخاقان مشاریه شرفیاب خدمت ایشان شده اصلاح امور خود را من حیث المجموع بهمت بزرگانه جناب معظم معزی الیه واگذارید.

ثانیاً جناب جلالت مآب اکرم افخم حاجی ظهیر الدوله وزیر دربار اعظم و والی مملکت خراسان تشریف ارزانی فرموده تا سبزوار رسیده اند. جلالت فطربه و اصالت جبلیه مثل ایشان شخص جلیلی اقتضای آن دارد که اگر شما سر تسلیم باوامر و احکام ایشان بگذارید و ملتجمی بعواطف ایشان بشوید البته تا هر درجه ملاحظه جانب شمارا فرونهاده گذاشت و در همت بزرگی خودشان هموار نخواهد کرد که شما را محروم از حمایت خودشان فرمایند.

ثالثاً اگر احياناً تردید و خلجان خیالی در سلوک این دو طریق مستقیم که البته بعون الله مؤدی بمقصود است برای شماروی دهد و حال آنکه در نظر اعیان دولت و چاکران حضرت بهمچوچه راهی ندارد محض اینکه میزان اصلاح کار شمارا وسعتی داده باشیم این شق اخری بنظر ما مقرر بصواب و اصلاح و خیریت و فلاح آمده است که با هر کس از همراهان خودتان که میل داشته باشید در نهایت امنیت و اطمینان خاطر و بدون تأخیر عزیمت مشهد مقدس نموده تا ورود بندگان ایالت کیری دام اقباله در این ارض اقدس قلیلی مکث کنید و منتظر تشریف آوردن جناب اجل ایشان باشید، ان شاء الله تعالى بعد از ورود میمنت نمود ایشان بشفاعت و درخواست (اعیان دولت و بندگان حضرت اقدام بسزای اصلاح امور شما فرموده در اینجا و در دارالخلافه الباهره اسباب این کارصواب را بکمال میل و خوشحالی فراهم آورند و بیاری خدا نتیجه خیر این اقدام شما و النتائج ایشان و اهتمامات منيفه ما بقای اسم و رسم و شأن و اعتبار خانواده چندین ساله شما باشد و اینکه نوشته شد نظر بحصول اجازه و تقویض است که از جانب رأفت جوانب بندگان اجل ایالت

عظیمی موافق نوشته بخط شریف ایشان تحریصیل شده است و بعداز فضل خداوند
معمال مطلقاً شکی در این نیست که امور شما کلیه قرین اصلاح و اضطراب شما
جمعیاً مبدل به امنیت و آسودگی خواهد شد و البته کسی بر خود نخواهد
پسندید که در جهتی از جهات امور شما نقص و علتی باقی بماند .

مع ذلك بلاحظه عظیم و اعتبار شما و تعجیل در تحریصیل اسباب راحت
و آسودگی شما کار فوق العاده که در این جز و زمان نظایر آن برای کسی
اتفاق نیافرداست پیشنهاد کردیم باین معنی که جناب افادت و اضافت نصاب
شریعت و محمد و فضایل مآب علامه العلامه العظام آقای آقا میرزا احمد
مجتبه سلمه الله را نیز درخواست و خواهش کرده راضی به آن نمودیم که
زحمت بوجود فیض نمود شریف خودشان قرار داده به آنجا تشریف ارزانی
داشته بانفس قدسیه خودشان جالب اجتماع حواس و خیالات شما باشند و
بر افت شما که حکم رفاقت خضر خجسته پی دارند مراجعت به ارض اقدس
فرمایند .

نواب فضایل مآب شیخ الرئیس که از توصیف و تعریف مسقونی هستند
بمحاجحت جناب معظم الیه روانه شدن لازم نیست بخاطر شما بیاریم که در
گذشته ها چه نوع مرحمت ها از جانب سفی الجوانب دولت قاهره در حق قاصر
تر از شما مبدول شده است که کمتر امیدواری بظهور آن نوع مراسم چشم
داشت میشد چگونه میشود که در حق شما بوقوع نرسد و آنگهی بفراءه این
نوع اسباب که برای کمتر کسی میسر است .

مع ذلك اگر خدا نکرده سهوی برای شما واقع بشود باید ملامت نکنید
مگر نفس خودتان را ولی امیدواریم که البته البته عقل سليم و حرف شنوی
شما نخواهد گذاشت که خدا نکرده کار به آنجا بکشد .

مقرب البخاقان احمد علیخان فرستاده جناب مستطاب اشرف امجد
سپه سالار اعظم دام مجده هم در خدمت جناب شریعت مدار معظم مراجعت
بقوچان نمودند که باتفاق آن نتیجه الامر العظام نور چشم مکرم عزیمت
نماید .

جناب جلالنما مأب مؤمن الملک - نواب نیرالدوله نایب الایاله - جناب
 حاجی مستشار الملک پیشکار مملکت - جناب شریعت مآب حاجی شیخ محمد
رحیم مجتبه - جناب آقای حاجی ز .

در اختیار یکی از شقوق ثالثه با من مشاوره کرد و مرا سله جناب شریعت مآب حاجی میرزا ابراهیم مجتبه سبزواری را نمود که تحریض و ترغیب کرده بودند پس از این موکب حضرت ایالت و تفصیلی از مطمئن شدن خودشان از مطمئن ساختن ابوالحسنخان مرقوم فرموده بودند و سواد خط جناب جلالت مآب حاجی ظهیرالدوله والی خراسان را فرستاده بودند که حاوی ایمان مغلطه و عهود موافق بود باین ملامات بالآخره قرار براین شد که پکروز دیگر در قوچان توقف شود تا جناب حاجی مجتبه سبزواری وارد شوندو جناب شریعت مآب آقا میرزا احمد را هم بموجب تمکین بدھیم که تا سبزوار همراهی فرمایند و خدمت حضرت ایالت بر سند و معاہده کردیم صبح را ابوالحسن خان بمنزل ما بیاید که از آنجا بقصوب جناب آقا به سبزوار و مشهد عربیه نگار بشوند و اطلاع از خر کت بدھند پنج ساعت از شب رفته بخانه من اجتم کردم .

یوم سه شنبه ششم ربیع الاول

از خواب برخواستم دو گانه خدای یگانه را گذارده شفول صرف چای بودیم حکیم شفائی آمد جناب آخوند ملا کاظم بعضی اشراف و اعاظم وارد شدند از مراده مردم و قنی بکسالت میگذشت و منتظر ابوالحسن خان بودیم قدری دیرشد رقهه بقدکره خان نوشتم وقتی آمدند که ما ناهار میخوردیم بعداز نهار مطلب اظهار شد احمدعلی خان هم حضور به مرسانید میرزا محمدعلی مستوفی را حاضر کردند از طرف ابوالحسن خان عربیه خدمت حضرت ایالت که مسئول بر کمال تمکین و اطاعت و محتوى آداب تسلیم و ضراعت بود نوشته و بصحابت علی محمد بیک قوشخانه که حامل سرها بود.

کانه رؤس الشیامین روانه سبزوار شد و عربیه را هم بعنوان علمای ملت ووکلای دولت نوشت و بتوسط سواری از دولتخانه روانه داشت و جناب شریعت مآب هم سبزوار و مشهد بخط شریف مراتب را نوشتند و در همان محضر از طرف ابوالحسنخان کسی رفت که بتعین شیخ الاسلام ساعتی سعد برای حرکت در ظرف امروز و فردا معین کند بعد از روانه کردن سواریه دوطرف در کمال شوق و شعف تا قریب بمغرب نشستیم حرفاهای دوستی و پولنیکهای صحبتی همه نوع مذاکره شد از درستی عقیده و قوت قلب و بلندی نظرت ابوالحسن خان در آن محفل اطلاع دست داد که گفت چگونه میشود که من و این مردم بقول

شماها تمکین نکنیم و اطمینان حاصل ننماییم و حال آنکه ملت ماها از شماهاست
طلاق و نکاح و حرام و مباح را به تقلید و تأیید شماها صحیح میدانیم و اگر
بعواهیم از فرمایش مجتهدین تمرد کنیم ذنهای ماها درخانه ماها حرام است
و بر فرض شفاعة و وساطت شماها در خدمت اولیای دولت درجه قبول نپذیرد
و با من موافق عهد و میثاق رفتار نشود که خورسندی برای خود در ظهور این
حالات حالاً تصور می‌کنیم.

اولاً تسلی می‌جوئیم که بعد از آنکه علماء و مجتهدین این عیب و عمل و
نقض وذلت را باید ملت روا دارند برمن هم گواراست.

ثانیاً منتهای درجه تشکر را دارم که مثل قهرمان خان کسی که سالها
برآورده خدمت و پروردۀ نعمت ما بوده برمن دست نیافت و بازوی من فتفت
و بجز این فقره جمیع ناملایمات را برخود دیده ام و هرچه باشد پسندیده ام
در تسکین خاطر ابوالحسنخان آنچه موافق صلاح بود گفته شد احمد علی
خان هم خیلی همراهی و کارآگاهی بخرج داد تعلیمه جناب جلالت مآب سپه
سالار اعظم را که در مطمئن ساختن ابوالحسنخان باو نگاشته بودند نشان داد
محفل منعنه شد شب را حالت خوش داشتیم که به محمد الله مقصود حاصل شد و
زحمات به درنرفت و بر حسن اقدام ابوالحسنخان تمجیدها میکردیم و کسانی
که از اهل اطلاع بودند از مرائب حزم و عزم و سطوت و نظم او بیاناتی
کردند که موجب عبرت شد بی شاییه اغراق شجاعتش را بدرجۀ گفتند که گویا
باک و بیم نمیداند و سخاوش را بمثابه که همانا خاک و سیم نمی شناسد شام
خوردیم و خوابی براحت گردیم.

چهارشنبه هفتم ربیع الاول

فرست تنظیف دست داد در خدمت جناب آقا بهمام رفتیم با ابوالحسن
خان پیغام کردم که بعد از حمام شمارا بازدید باید نمود جواب داده بود که
منهم میخواهم حمام بردم انشاء الله عصر را تشریف بیاورید اذ گرمابه برآمدیم
ناهار خوردیم جناب آقا خوابید من سوارشدم ملا عبد الجواد و شیخ محمد
حسین و آقامیرزا باباهم تبعیت کردند دور شهر گردش کردیم رزستان بسیاری
بنظر آمد که تازه از زیر خاک جنبش کرده بودند و پوشش ذمستانی را انداخته
بودند این شعر را خواندم :

تازه است میسر که همی تاک برآید
جیف است گیاه دگر از خاک برآید

قبرستانی متصل باین باغها بود گفتم همه اهل قوچان بوصیت آن شاعر عمل می‌کنند:

اخاف اذا مامت ان لا ذوقها
لامى نروى بعد موت عروقها
همراهان مايل ملاقات فقير قوچاني شدند و با اينكه الحمد لله على
غنائي عما سوالی میگوییم مرادم عنقاً با خیال خودشان موافق خواستند برس
فقیر وارد شدیم چون حجره اش مختص منفذی برای روشنایی دارد در اول
ورود خیلی تاریک بود و یکدیگر را دیدار نمی توانستیم بعد از اندک تأمل
که چشممان از خیره کی فرون شست و بمالک فقیر از تیر کی نمایان شد در بشره
و قیافه اش آثار رشد و ارشاد ندیدم و از سخنانش اطوار عرفان و وجودان
نهاییدم قدری شیخ محمد حسین باو مکالمه کرد و مخاصمه نمود جنگ بلا
وضوی بود تماشا داشت از آنجا برآمدیم و بزیارت امام زاده مشرف شدیم
و بخانه آمدیم خدمت جناب آقا رسیدیم فرستاده ابوالحسن خان آمد بمنزل
او رفقیم همه همراهان هم حاضر بودند بعد از طی رسوم متعارفه از رو و دجناب
حاجی میرزا ابراهیم و روز حمر کت پرسش کردیم ابوالحسنخان گفت که
حاجی میرزا ابراهیم باید فردا وارد شود.

ماهم بجهت آنکه ساعت نگذرد فردارا در ضمن پذیرائی ایشان نقل
مکان خواهیم کرد که پس فردا عزیمت سبزوار کنیم در کمال اطمینان و فراغ
آسوده و تردماغ نشسته بودیم و چای میخوردیم که از ملازمان ابوالحسن خان
کسی باوی نجوى کرد از فحوی دانستم که این مسئله از اخبار باره نبود
ابوالحسن خان با ملاحظه حفظ مرتبه اهل مجلس حرکت کرد بعد از دفع
ساعت مراجعت کرد خنده کنان خبرهای خوش گفتم چه خوش روی داده گفت
جناب حاجی مجتهد بدو فرسخی آمده اند و امشب را ناچار باید از ایشان
پذیرائی کنم گفتم تکلیف ما چه خواهد بود گفت اگر میل داشته باشید شما
هم از حاجی پذیرائی نمائید و الا فردا کهوارد میشوند ملاقات خواهید کرد
میرزا محمد علی مستوفی حاضر بود عرض کرد در خدمت شما سوار شوم
گفت نه بجهت تدارک تشریفات ولوازم ورود جناب حاجی امشب را در شهر
باشی در ضمن این تغیرات و این تدبیرات آثار عجله و شتاب و علامت تغییر

و اندیلاب از ابوالحسن خان بقسمی ظاهر بود که خاطر من مشوش شد که حال استقبال اینطور نیست ولی دم بر نیاوردم در این بین جناب شیخ ابوتراب سبزواری وارد شد و اخبار ازوصول جناب حاجی آقا به عباس آباد داد جناب شریعت مآب چون ابوالحسن خان را متوجه لوازم حرکت و سواری دیدند برخواستند و تشریف برداشتند من اسب خواستم که با ابوالحسن خان موافقت کنم اسب ابوالحسن خان حاضر شد بیرون آمد و سوار شد و بمن گفت در بیرون دروازه انتظار شمارا دارم.

فخرج منها خائناً يقرب از این شتاب و اضطراب اگر حدس هم زدم جرأت اظهار نکردم اسب مرا آوردند شیخ ابوتراب و آقا میرزا باباهم سوار شدند وقت مغرب بود که از دروازه بیرون رفتم از راه غیر متعارف اسب تاختیم و احتمال وصول باباهم خان را نمیدارم و یارای زیاده روی هم نبود تیپ سواری نمودار شد راندیم باباهم خان رسیدیم در حالتی که قریب بسیصد سوار هالهوار در دورش بودند و كالليث المفضب در روی اسب نشسته بود سلام و تعارف کرد و در کمال ابتهاج صحبت میداشت یکنفر از سوار هارا خواست و بکردی با او پر خاشی کرد واورا از اسب پیاده کرده اسب ویراقش را بدیگری بخشید با چند نفر دیگر بزبان خودشان سفارشاتی کرد پس از آن روی بامن نمود که این بود اطمینان دادن شما و باید تقبیح کار این شود که با وجود این تمکین قهرمان خان و انوشیروان میرزا با پانصد سوار مأمور بگرفتن من شوند و گفت آنجه گفت و برای من در آن موقع اگر بخواهم بگویم چه حالی عارض شد گمان نمی کنم که آن عالم را در لباس عیاری بتوان در آورد هر که را وجدان باشد خواهد دانست گفتم شاید این خبر بر خلاف واقع بشما رسیده گفت کار از اینها گذشته جمیع راهها را هم سوار فرستاده و گرفته اند گفتم با اینحال چه خواهید کرد گفت من همان وقت که در روی ذین نشتم آسوده ام این بگفت و مرکب برآند وقتی چنین مراجعت بشهر کردیم یک ساعت و نیم از شب رفته بود خدمت جناب آقا رسیدیم گفتم خارادوبه کید افاهمه رویدا قدری نگذشت احمد علیخان و مردم قوچان آمدند و مخالف و مؤالف ابوالحسن خان براین جمله بی جای قهرمان خان و حرکت بی قاعده انوشیروان میرزا تقبیح کردند و بر حالت خودشان افسوس و درین خوردند و جمعی مارا

هم از اصحاب مکر و ارباب عذر پنداشتهند و در این سوی ظن معذور بودند
احمد علیخان بسیار متالم شد و برآشت که من از کشف حقیقت این امر
خودداری نخواهم کرد و بدولت عرض خواهم نمود که با غرایف فساینه این
خانواده را مفهم کردن و ابوالحسن خان را دستی فرار دادند و نخواستند این
کار بصلح و خوشی بگذرد با هزار قسم مکروه و خجالت و اندوه و کسالت از
شیخ ابوتراب جویای اطلاعات شدیدمذکور داشت که جناب حاجی شریعتمدار
با کمال اطمینان از سبزوار حرکت کردند و حضرت ایالت در ترفیه خاطر
ایشان کتبها و شفاهای چیزی فرو نگذاردند و به محمد ناصر خان هم خلعت داده
نوادش فرمودند و با جناب شریعتمآب متفق بود.

بعد از غیبت ایشان آنها که صرفه حالیه و غیطه مالیه خودشان را در
اصلاح این کار نمیدانستند در حضرت ایالت شریک غرض و مصدق قول قهرمان
خان شدند که بحرکت بیهنجام انشیروان میرزا و قهرمان خان اجازت
رفت و یکدسته سوار سبزواری بمراجمت دادن محمد ناصر خان مأمور شدند
انوشهیروان میرزا و قهرمان خان دیروز در عباس آباد حدمت جناب آقا
رسیدند و حکم ایالت را ابلاغ نمودند که در عزیمت بسم قوچان تأمل
فرمایند که خیالات دیگر گونه شده جناب آقا برآشت و سخن پسخنی گفت
که اگر در این امر بقوت امرای نظام باید اقدام می کردید چرا بعلمای نظام
این نحو کلفت را بدھید و این قسم خفت را بخواهید بمناسبت فرمایشات آقا معاذیر
غیر موجه آنها در میان خودشان مصلحت کردند که شبانه بقوچان داخل
شوند باز از این معنی منحرف شده عدت خود را مناسب این شدت ندانندو
قرار شد که امروز راهم با انتظار رسیدن تتمه سواره زارهای سبزوار باشندو
برای تدقیق حالت ابوالحسنخان از کسان خودشان کسی یارای آمدن نداشت
مرا روانه کردند و انشیروان میرزا مکتوبی بشما و احمد علیخان نوشت
امروز وقتی رسیدم که ابوالحسن خان مستحضر از این واقعه و در شرق حرکت
بودند و دیدند کاغذ انشیروان میرزا را گشودم حاصل مضمونش اینکه ما با
دو هزار سواره و پیاده وغیره در عباس آباد هستیم و پیش از یک شب در آنجا
توقف نمی توان داشت اگر ابوالحسن خان بمواعظ و نصایح شما هدایت شده
قوچان را واگذارد و بهرسمت که میل خاطر اوست حرکت کند . محمد
شب را بلیه مالغیه بروز آوردیم واحدی از ماهها استراحت نکردیم و برحال

یوم پنجمین به هشتم ربیع الاول

فیض صباح المنذرين جمعی وارد شدند صحبت‌های یساوه بیان آوردن
احمد علیخان آمد حالتش از این حادثه غیر متوجه بسیار متالم دیدم قدری
حرف زدیم ناهاری صرف شدیم تأمل سوار شدیم بعضی از اهل قوچان ابرام
کردند که توقف داشته باشدید قبول نکردیم دو ساعت از ظهر گذشته بود که
وارد فرخان شدیم رعایای فرخان را نسبت بابوالحسن خان بسیار مایل و راغب
دیدم کربلاعی دین محمد که زبان فهم آنها بود تقریر خوبی کرد که اگر
اولیای دولت عزل شجاع الدوله را برای آسایش ما مردم صلاح دیدند پس
چرا قهرمان خان را بر ما گماشته‌اند که جمیع مفاسد زیرسر اوست آنچه
اسمش با شجاع الدوله است فعل با او بوده چنانکه پول حاج سید باقر را در
غیبت شجاع الدوله او خود سر تصاحب کرد و چیزی هم بعد از هم زدن بشجاع
الدوله تقدیم کرد ما مردم چگونه خوشوقت باشیم که شادلو و دره گزی از
خود آقا داشته باشند و آقای ما بترکمان ملتگی شود و ما با بدست قهرمان
خان بسیارند . در ضمن این اظهارات اشک او جاری شد بر حالت او سخت
متاثر شدیم تصفیه و دلجهوئی کردیم چای می خوردیم سواری که ابوالحسن
خان مشهد فرستاده بود مراجعت کرد پاکتی از حاجی مستشار الملک به
عنوان جانب شریعت مآب آقا داشت مضمون آن نوشته که اظهار خرسنده از
حصول مقصود بود با حالت حالیه ما مناسب تمام داشت همان سوار را انعامی
داده روانه قوچان کردیم که از جان نایب و خان غایب خبری بیاورد شب را
در پشت بام قلعه انجمنی داشتیم حکیم شفائی و صبوری که چند ماه بود با
ابوالحسنخان همراهی داشتند و از حالتش آگاهی از جوانمردی‌ها و پر دلی
های او چیزها گفته کردند که اگر تصدیق حکیم شفائی نمیشد بیانات صبوری
را به اغراق شاعرانه حمل می کردم شام خوردیم و استراحت کردیم .

یوم جمعه نهم ربیع الاول

سواری که به قوچان فرستاده بودیم معاودت کرده بود اخبار داد که
از حکومت جدید هنوز بقوچان خبری نیست همانا تا حرکت ابوالحسن خان
تا با یقشانه رفته و از آنجا عزیمت فیروزه داشته از همراهان او جمعی
مراجعت کرده‌اند و جمعی متفق هستند و دونفر از شمخالجیه‌ها را باستنباط

مخالفت از شمشیر گذرانیده پس از این تقریر خود آن سوار و حاضرین حسرت خوردند که بعد از این کار این حدود چه خواهد شد که تا بحال ابوالحسن خان از دولت مأیوس نبود و حال که ناچار استظهار ترکمان شود نتایج خوب نخواهد داشت مجملاً چای خوردیم و سحر کت کردیم هوا چون گرم بود من در تخت نشستم و سوار شدم در عرض راه طلقای دولت روس را دیدم که با احتمال و اثقال و عیال و اطفال بمساکن خود می‌رفتند با خویشن تصور کردم و تحریر نمودم که خداوند در یكجا عدو را سبب خیر می‌کند که این طور بذر محبت در قلوب عامه اهل ایران بکارند و از این سمت با غراض فاسده شخصیه دولت مجبور می‌شود که اهل معظم و سرحد منظم را خراب و باقلاب خواهد من تند می‌راندم و آقا میرزا بابا و حاجی میرزا علی اکبر خادم آستان قدس که از قوچان ملحق شده بود با من در اهی داشتند چوره بیچوره می‌روم به شورچه رسیدیم چون جای غیر مرغوبی بود گذشتم و آدمی گذاشم که خدمت جناب آقا عرض کند بقول سیدها با یادرفت نیم فرسخ از شورچه گذشته بودیم یکی از نوکرها اسب قازان رسید و با کمال وحشت و اضطراب اخبار داد که چند نفر از سوارهای قوچان مأموریت حاصل کرده‌اند که حکیم صبوری را مراجعت بدهند که انوشیروان حق العلاج ووجه صله را از آنها استرداد کنید و جناب آقا هم در کشمکش این فقره اندبا کمال اوقات تلخی معاودت کردم و در شورچه توقف کردم جناب آقا رسید و سوارها هم آمدند قدری به درستی و قادری هم بدرشتی جواب آنها را گفتم ناهار خورده سوار شدیم راه بسیار دور بود قریب بقرب با کمال خستگی وارد قلاؤسیدها شدیم میرزا موسی که از جمله سادات صحیح النسب و خوش تعارف و با ادب است و خودو افاده بش برای این نوع مهمانداریها و خدماتگذاری‌ها متصرف پذیرایی بسود چای خوردیم رفع کسالت کردیم شیخ نقی واعظ که از قوچان مراجعت می‌کرد حاضر شد آقا بیکد بجهودی که دو سه سال است از خوف یار محمد خان ایلخانی ملتعجی به حکومت قوچان بوده و در این چند وقت ملزم خدمت ابوالحسن خان در آنجا می‌باشد تفصیل از او جویا شدیم تقریرات متشابه کرد همین قدر معلوم شد تا چند فرسخ با ابوالحسن خان بوده بعد مراجعت نموده شاههای خوب طبیع شده بود خوردیم و خوابیدیم .

یوم شنبه دهم ربیع الاول

خدمت جناب آقا در تخت نشستیم و صحبت می‌داشتم و از تبدل اطوار

و تحول آثار عبرت می گرفتیم در قول قاچان برای ناهار پیاده شدیم بعد از
صرف ناهار باقتصای هوای بهار تکمیل تفرج را سوار شدم و عزیمت موسی
آباد داشتیم و همه همراهان هم بودند قدری بی خیال بصحبتهاخودمانی مشغول
بودیم در کنار چنان راح حاجی میرزا کاظم نایب الناظر آستان فیض نشان نمودار
شد هنوز رسم تعارف بعمل نیامده بود که اسب نایب الناظر بیای شیخ حسین
بیچاره لگدی سخت ازداخت و کارش را ساخت مختصر شیخ چلاق شد لا بد
لنگ کردیم جناب آقا رسید از تخت بر آمدند شیخ را بهزار ذحمت مغمی
علیه در میان تخت مطروح کردند و بقلعه کویر رفتیم دو سه نفر شکسته بند
حاضر کردیم کسر سنخ را جبر کردند یا جابر العظیم الکثیر و یا راحم الشیعنه
الکبیر گفتیم و بحمد الله تعالیی حالت شیخ از اغما بافته کشید آن شب را هم
در نهایت کسالت و کمال بطالت صبح کردیم . جناب آقا در پرستاری شیخ
سفارشات فرمودندو بدست میرمهدی سپردند که بعد قدرت بر حر کرت رو انه مشهد شود.

یکشنبه یازدهم ربیع الاول

صبح را از شیخ مكسور عیادت کردیم سوار شدیم قریب بظهر در خان
سعادت برای ناهار فرود آمدیم جناب آقا فرمودند امشب را همین جما باید
ماند از من ابرام بحر کت اذ ایشان اصرار به اقامات ناچار رضای خاطر شریف
ایشان را بعمل آورده همانجا توقف کردیم عصر را محمد ناصر خان بیگلر.
بیکی و حاجی میرزا محمد باقر پسر سپه سalar خدمت جناب آقا رسیدند شب
رادرباغ نونهال خان سعادت که جای بسیار باصفا بود بهیأت جمیعت انجمان
کردیم و از هر در سخن راندیم .

دوشنبه دوازدهم ربیع الاول

راهنزدیک بود با آرامی آمدیم در کلاته مشهدی قلی برای ناهار پیاده شدیم و
از آنجا عزیمت شهر قریب شهر جمعی از هم خدمتمن و اهالی دارالشفای مهار که
استقبال کرده بودند وارد شهر شدم و گفتمن و کنچ ویرانه پیرزن .
پایان